

BÁGER GUSZTÁV

TD 75

Mit akarhat megtudni
egy verébtől az ember?
Mit üzen egy veréb
annak, aki nézi?
A válasz kézenfekvő.
Beteg madárka piheg
tenyered fészekmelegében.

*

Egy hídon közlekedünk, a Láncon.
Jár, kel az idő, cammog, bandukol.
Fénnyel tölti a nyelv.
Nyugodt nemzedék vagyunk,
harmincnyolcasok.
Üres papír az asztalon:
kifutópálya
teherszállító szavaknak.

Négy fekete

a puszta közepén áll
a lefüggönyözött vagon
egy reggeliző hely előtt
kis épület fából muskátlikkal
virslis és mustár illata száll

bekukkantok az egyik ablakon
fülkében ízeltlábú lények alszanak
Esti Hírlapot fúj lábam elé a szél
melyik időből jöttem át ide?
ki vagyok én hogy ezt látom?

kilép a vonatból és Dezső int nekem
tartsak vele egy kávéra
ekkor értem meg
mit akar ez a látomás
erre a hajnalra emlékezni kell

a kávé mennyei
Umberto főzte (naná!)
muskátli levéllel zakója gomblyukában
Ernest hozzánk csapódik
harangzúgásra ébredek

RÁCZ PÉTER

ennyi elég az elbizonytalanodáshoz

mint aki reggelire rántottát tervez
ebédre pedig tyúkhúslevest

aztán eszébe jut a tyúk
vagy a tojás vitatott elsőbbsége
amint véget nem érő udvariassággal
moleosztálják egymást a bejáratnál
csak ön után nem csak ön után

az ilyesmit nézni
olyan lehet mint kimenni az erkélyre
és bár már dél van
valamiképpen reményt sugároz ez is
mint a leveleiket bontogató gesztenyefák
meg postások

futónövények között állva

most még
mint tiszta lap
terül el a ház mögötti
holt mező vetettük
és mind kinő majd a fű
ijedten

nézem amit elföldeltem
többé nem kerül elő
majdnem hogy szégyellem
amit tettem egyáltalán
hogyan cselekedtem

merengve nem maradtam
inkább a korhadt fűrészbakon
ülve

rejttem holott feltárni
szeretném ahogy itt laktak
ösvényüket tetőn a hajlatot
hátuk ívét és a feltöltött süppedést
a megdőlt fűvön a harmatok
cseppje legördül vagy fölszárad épp
most várhatom göröngyöket
ahogy a zsenge gyeperborít
alattam

űrhidegben

mint megdőlt kerítésoszlop a meglazult földben
ősszel, s tavasszal megint, miközben betelik
ideje a napnak, nem látom, mint korhad ág,
porlik beton, rozsdás dróton vastag indák, azokat
vékony ágak boga húzza, észre nem venném,
ha nem nézném évszakonként hogy változik,
és hová lesz ereje, szeretném: a gyengeség jele
múljon el – vagy csak ne látsszon – gyorsan

olyan vagyok már mint ázott dűlőút, kitámasztott,
már-régen-eldőlt-volna almafa, termése mint kútba,
úgy huppan a kaszálatlan fűbe le, zajt nem ad,
a lomb nem mozdul, a kert megdermed, a szoba
rád sötétedik és elnyeli utolsó lélegzeted, csak
homályt hagy, a padló nem reccsen, a hangot
veszi el a sötétség köde és a levegőt,
űrhidegben hagylak ott
egyedül

ZERZA BÉLA ZOLTÁN

Az Eredő ember

Ijjas Tamásnak

Az Eredő ember keresi magában a helyét,
szeretne megállapodni valamiben.
Túl a Nátha-folyón és a Himlő-hegyen,
önmagát keresi magában az Eredő ember.

Fejéből kirepül egy *véletlen-galamb*,
elképzelt rokonok felé száll.
Mintha agyam helyén volna a szíve,
keresi magát bennem az Eredő ember.

Ideje volna menteni valamit a múltból,
befejezni végre egy befejezetlen szívet.
Keresem magamat az Eredő emberben,
hogy *vén vénájában* én lehessenek a vér.

Befejezhető halott

Legyen a hajnal tökéletes,
sérülés nélküli táj.
Mint egy öngyilkos kör,
hogya bezárul
a részekből
valami összeáll.

Bejut a szívbe a vérágakon,
lúktető-elhaló eredője.
Vibrál, szétáramlik és átalakul,
mint a kristály úgy mutatkozik meg.

A halott így lesz befejezve,
akár egy régóta íródó mese.
Megfújom pokoli trombitámat,
és amit érzek, kap majd
egy működő nevet.

Befejezetlen szív

Nevet és szívet adtam a halottnak.
Ahonnan elindultam, oda visszavezetnek
a nyomok.
Álmomban színes kockákból
próbáltalak kirakni.

Majd a gyomromban voltál,
mint valami anyagtalan.

Kiradíroztad a szívem helyére
rakott kavicsokat,
és az Eredő ember hazajutott.

máshova megy

aztán kifordul valami
ajtón és onnantól
máshova megy

máshova megy
miután kifordul

ezt állítom vagy
inkább csak
remélem

és talán ő is azt reméli
hogy én remélem

hogy kifordul valami
ajtón és onnantól
máshova megy

máshova megy
miután kifordul

aztán ki tudja
hány percet
fog még gyalogolni

és ki tudja hány
perc lesz amíg odaér

az aki kifordul valami
ajtón és onnantól
máshova megy

máshova megy
miután kifordul

merthogy kifordul
magából az kurvaszent

aztán ki tudja hány
percet fog még
gyalogolni